

ÎNFIEREA - Partea întâi - EFESENI, IDENTIC CU IOSUA

Cred că David este cel care a zis: „*Mă bucur când mi se zice: „Haidem la Casa Domnului!”* (Psalmul 122.1). Eu nu știu nici un alt loc mai plăcut, în care să fiu, decât în Casa Domnului. Voi nu gândiți la fel?

În seara aceasta se află printre noi și câțiva frați de departe din Georgia, iar după masa din seara aceasta cred că vor pleca înapoi. Unii dintre ei locuiesc foarte departe, nădăjduiesc că vor rămâne aici peste noapte, pentru că le stau la dispoziție încăperile pe care le avem.

Miercuri seara vom continua cu studiul, iar dacă va fi cu voia Domnului, duminică seara vom face la fel.

Din data de 06 încep adunările în Chatauqua, așa că toți care v-ați planificat concediile pe atunci puteți participa. Noi așteptăm un timp minunat pentru că la Chataugua am avut întotdeauna adunări minunate, deși nu este o adunare prea mare. Cred că vor încăpea în jur de zece mii de persoane. Cred că la ultima adunare au fost cam șapte mii de oameni și localul era plin, însă mai era destul loc în picioare.

Ne bucurăm pentru că avem printre noi o mulțime de predicatori de la penticostali. Nu pot să uit numele misionarilor de aici, fratele și sora Humes, care sunt aici împreună cu copiii lor. Ne bucurăm să-l avem printre noi pe acest frate misionar, și pe ceilalți, pe fratele Pat, fratele Daulton, fratele Beeler și mulți alții. Cu câteva minute în urmă l-am văzut și pe fratele Collins. Oh, este greu să-i numesc pe toți, dar ne bucurăm că în seara aceasta vă avem pe toți aici, în Casa Domnului. Fratele Neville, care stă în spatele meu, se roagă pentru mine în timp ce vom învăța Cuvântul. Charlie, sunt bucuros să te văd pe tine și pe sora Nellie împreună cu micuții voștri. Da, frate Welch, mă uitam după tine și mă bucur să te văd acolo în spate.

Să știți că este periculos să dai învățătură din Scriptură. Este ca și cum ai merge pe o gheață subțire. Ar fi bine ca biserica să fie adusă la o înțelegere clară cu privire la ceea ce suntem cu adevărat în Hristos Isus. Uneori mă gândesc că a predica este un lucru minunat, dar cred că a da învățătură din Cuvânt întrece cu mult

predicarea. Predicarea prinde păcătosul și îl aduce sub condamnarea Cuvântului, dar învățătura așază omul pozițional la ceea ce este el. Noi nu vom fi niciodată în stare să avem credință până când nu știm ce poziție trebuie să avem.

Dacă Statele Unite m-ar trimite ca ambasador al acestei națiuni în Rusia, aș avea toată puterea Statelor Unite în spatele meu. Atunci cuvântul meu ar avea importanța și puterea Statelor Unite, pentru că aș fi reprezentantul ei.

Tot așa, dacă Dumnezeu ne-a trimis să fim ambasadorii Lui, dacă suntem cu adevărat aleși și trimiși la oameni, atunci toată puterea cerului, tot ce are Dumnezeu, toți îngerii și toată puterea Lui stau în spatele cuvintelor noastre. Dumnezeu trebuie să-și onoreze Cuvântul, pentru că El a scris solemn, că *„Orice veți lega pe pământ, Eu voi lega în Cer; și orice veți dezlega pe pământ, Eu voi dezlega în Cer.”* De ce? Pentru că *„Eu vă dau cheile Împărăției.”* Oh, ce promisiuni mari a dat El bisericii! (Matei 18.18).

Cred că mulți dintre voi sunt în dimineața aceasta aici ca să audă cum încerc să explic, în felul meu simplu, viziunea pe care o am despre cer.

Vă spun sincer că eu nu m-aș îndoi niciodată de ceea ce mi-ar spune un frate că a primit de la Domnul, ci l-aș crede chiar dacă nu aș vedea aceasta în Scriptură. Eu încă aș vrea să cred cuvântul acelui frate. M-aș gândi că poate a înțeles greșit, că s-a încurcat puțin. Deci, încă l-aș crede și ar fi în continuare fratele meu.

Nădăjduiesc că ceea ce mi s-a întâmplat în ultima duminică dimineața va arde în inima mea și în anii următori și că nu voi uita niciodată. Ceea ce am văzut Acolo a schimbat total viața mea, așa că în mine nu mai există nici o teamă de moarte. Spaima morții a dispărut și nu numai de la mine, ci și de la voi, dacă ați ajuns la cunoștința aceasta. Voi trebuie să aveți experiența aceasta pentru că nu există nici o cale să fie explicată în cuvinte. Oricât ați căuta, nu veți putea găsi nici o cale de a explica; nici dicționarul englez și nici un alt dicționar nu o poate explica deoarece este vorba de veșnicie; nu ieri, nu mâine, ci este tot timpul prezent.

Acolo nu este: „Mă simt bine,” iar o oră după aceea: „Nu mă simt așa de bine,” pentru ca după încă o oră să zicem: „Mă simt din nou bine.” Acolo este numai un prezent continuu. Vedeți? Niciodată nu încetează, ci va fi doar pacea aceea glorioasă.

Acolo nu poate fi păcat, nu poate fi gelozie, nu poate fi boală, nimic din toate

acestea nu poate atinge acel Țărm ceresc. Uneori, când mi se oferă prilejul de a vorbi despre aceste lucruri și nu o fac, Îl rog pe Dumnezeu să mă ierte pentru că El mi-a dat privilegiul de a merge acolo sus și mi-a arătat locul acela pe care l-aș numi „primul cer.” Cred că Pavel este cel care a fost luat până la al treilea cer, așa că dacă în primul cer este atâta slavă, cum va fi cel de-al treilea? Nu-i de mirare că timp de paisprezece ani nu a putut spune nimic despre aceasta, iar când a făcut-o, a spus că nu știe dacă a fost în trup sau afară din trup. Desigur, eu nu vreau să mă compar cu acest mare apostol și nici cu slujba lui, dar pot spune că nici eu nu știu dacă am fost în trup sau afară din trup; știu doar că totul era atât de real pe cât este de real că stau în fața voastră și vă vorbesc.

Eu m-am întrebat întotdeauna ce va fi după plecarea mea de pe pământ. Oare voi vedea un nor mic plutind acolo, un duh, și voi spune: „Aceia sunt fratele și sora Spencer, iar ceilalți sunt frații Charles și Nellie.” Întotdeauna am fost nedumerit cu privire la aceasta. Dacă ochii mei vor putrezi în mormânt, dacă urechile mele nu vor mai putea auzi, dacă mi se va scurge sângele și voi fi îmbălsămat, dacă voi fi în apă sau în pământ, dacă celulele creierului meu nu vor mai fi, cum aș putea fi altceva decât un duh care plutește? Aceasta m-a îngrijorat întotdeauna. Mă gândeam că mi-ar face plăcere să spun: „Bună, frate Pat. Oh, sunt bucuros să te văd!” sau: „Bună, frate Neville, nu te-am văzut de multă vreme.” Dar dacă nu voi avea ochi să văd, nici gură să vorbesc, fiindcă ele vor fi putrede de multă vreme și transformate în țărână, cum voi putea vorbi cu ei și să le spun: „Bună, frate Pat!” sau: „Bună, frate Charlie!”?

Acum, știu că toate acele gânduri erau greșite, deoarece în Scriptură scrie, și sunt convins că acesta este adevărul, că *„dacă acest cort pământesc se destramă, noi avem unul care deja ne așteaptă,”* alt cort care are ochi, urechi, buze, facultăți mintale. *„Dacă acest cort pământesc se destramă!”*, El are un trup care poate să simtă și să vorbească.

Mă gândesc că Moise era mort de opt sute de ani și pus într-un mormânt necunoscut, iar Ilie a mers la cer de vreo cinci sute de ani, dar cu toate acestea ei au apărut pe Muntele schimbării la față și au vorbit cu Isus.

Deși Samuel era mort de vreo trei sau patru ani, totuși vrăjitoarea din Endor l-a trezit, iar când l-a văzut, a căzut cu fața la pământ și i-a zis împăratului: *„Pentru ce m-ai amăgit? Tu ești Saul.”* (1Samuel 28.12). Ea, care era o păgână, a spus: *„Văd o ființă dumnezeiască sculându-se din pământ.”* (v. 13).

Dar Saul nu a putut să-l vadă, de aceea a întrebat: „*Cum arată?*” și ea i-a răspuns: „*Este un bătrân care se scoală, și este învelit cu o mantie!*” (v. 14).

„Acela-i profetul Samuel. Adu-l aici înaintea mea.” Vreau să observați că Samuel nu a pierdut nimic din personalitatea lui. El încă era un profet și i-a spus lui Saul ce i se va întâmpla ziua următoare.

Aceasta dovedește că moartea nu ne distruge complet, cum credeam atunci când plângem și bocim la mormânt, ci ne schimbă doar locuința. Ce este vârsta? Dacă mai trăiesc o oră, voi trăi mai mult decât multe persoane de șaisprezece ani sau de cinci ani. Vârsta nu înseamnă nimic pentru că noi suntem aici pentru un scop, ca să facem ceva.

Ei bine, poate că multe dintre voi mame frumoase, care stați aici, unele dintre voi având șaiszeci sau șaptezeci de ani, întrebați: „Bine, frate Branham, dar ce am făcut eu pentru El?” V-ați crescut copiii, pentru că la aceasta ați fost rânduite.

Poate aici stă un tată bătrân care zice: „Bine, dar eu nu am predicat niciodată, ci am lucrat doar pământul.” Tu ai făcut exact ceea ce ți-a fost rânduit de Dumnezeu. Acesta a fost locul tău.

Ieri am vorbit cu un doctor bătrân, un bun prieten. El are optzeci de ani, iar cumnata lui, care în seara aceasta se află printre noi, era puțin îngrijorată pentru el, așa că m-a rugat să-l caut și să vorbesc puțin cu el.

M-am dus să-l văd, iar când am început să vorbesc, fața i s-a luminat de bucurie și a început să-mi povestească despre o excursie de vânătoare pe care a făcut-o cu mulți ani în urmă, în Colorado, acolo unde vânez și eu. El se afla într-o stare duhovnicească bună, iar eu l-am întrebat:

„Când ai început să practici, doctore?”

„Când tu erai copilaș,” a răspuns el. „De multe ori, mi-am vizitat bolnavii cu trăsurica, alteori călare sau chiar pe jos, doar cu trusa medicală. Odată era pe la două dimineața, iar eu încercam să găsesc drumul care ducea la o casă de lângă râu, unde un copil mic avea dureri de burtă sau o mamă era în durerile nașterii.”

„Știi, doctore, eu cred că dincolo de linia de despărțire dintre muritor și nemurire, Dumnezeu are un loc pentru doctorii bătrâni și buni care și-au făcut datoria.”

Când a auzit aceste cuvinte, lacrimi mari au început să-i curgă pe obraji, apoi ridicându-și brațele plătându, mi-a spus: „Frate, aceasta este și nădejdea mea.”

Prieteni, când vom ajunge la acea linie, Dumnezeu va judeca sufletul omului după ceea ce este el în realitate. Mă gândesc că acest bărbat mergea de multe ori, chiar noaptea, pe cărări mlăştinoase și periculoase, ca să ajute pe cineva aflat în nevoie, fără să primească nici un ban în schimb. Pe el nu-l interesa nimic altceva decât să fie un ajutor pentru acei oameni. Gândindu-mă la aceasta, i-am spus: „*Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă!*” (Matei 5.7). Acesta este adevărul.

Dacă va fi cu voia Domnului, în seara aceasta dorim să începem să studiem starea bisericii, ca să vedem cum și la ce să privească; ca să vedem ce suntem cu adevărat.

Vom începe cu primul capitol din Epistola către Efeseni și doresc ca în trei seri să studiem primele trei capitole. Vom face aceasta miercuri, duminică și desigur, astăzi.

Pentru că vom începe cu primul capitol, aş vrea să ştiți că Epistola către Efeseni este o paralelă la cartea lui Iosua din Vechiul Testament.

Vă rog să mă iertați și să fiți răbdători cu mine dacă mă voi îndepărta puțin de învățătura voastră.

Înainte de a începe, să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Doamne, ne apropiem de Scrisul Tău sfânt și sacru, pentru că el este mai sigur decât toate cerurile și pământul. Noi citim în acest Cuvânt, numit Biblia, că „*cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va greși niciodată.*”

În ceasul acesta solemn, în seara aceasta, eu stau la acest amvon înaintea plății Sângelui Tău, în fața acestor muritori dragi care stau aici, prinzându-se de orice nădejde a Vieții veșnice.

Fie ca seara aceasta să fie atât de bogată încât fiecare credincios care stă aici să-și vadă poziția. Fă ca oricine nu este în această mare părtășie să bată cu insistență la ușă, până i se deschide, ca să intre în Împărăția Ta. Îngăduie aceasta, Doamne.

În seara aceasta, citim din această Biblie care nu este o interpretare personală. Dumnezeule, nu îngădui ca slujitorul Tău sau un alt slujitor să încerce cândva să-și

pună propria interpretare la Cuvânt, ci fă ca noi să-L citim și să-L credem așa cum este scris. Și în special noi, păstorii turmelor, noi păstorii care într-o zi ne vom aduna acolo în Țara aceea glorioasă cu turmele mici, vom sta în Prezența Domnului Isus și vom vedea ridicându-se generația lui Pavel și a lui Petru, a lui Luca, Marcu și Matei, și toți aceia, fiecare fiind judecați împreună cu grupurile lor. Dumnezeule, îngăduie-mi ca în ziua când voi sta în fața Ta smerit și umil; în ziua când voi îngenunchea la picioarele Tale și Îți voi spune: „Doamne, toți aceștia sunt ai Tăi!”, să pun la picioarele Tale zece milioane de semne de biruință.

O, Dumnezeule, umple-ne cu Duhul Tău, cu dragostea și bunătatea Ta, și fă să fie valabil și pentru noi ceea ce a spus cu mulți ani în urmă poetul:

Dragă Mielule care ai murit,

Sângele Tău scump niciodată nu-și pierde puterea,

Până când Biserica răscumpărată a lui Dumnezeu

Va fi salvată să nu mai păcătuiască.

O, de când prin credință

Am văzut râul ce curge din venele Tale sângerânde,

Dragostea mântuitoare este tema mea

Și va fi până voi muri.

Atunci voi cânta mai bine

Și mai cu drag

Puterea Ta care mântuiește,

Când această limbă săracă

Va zăcea liniștită în mormânt.

Moartea și mormântul nu îi poate reține pe copiii Tăi pentru că acolo este numai locul nostru de odihnă până când acest trup muritor va fi îmbrăcat în nemurire. Ajută-ne să vedem aceasta clar, așa cum este arătat în Cuvântul Tău. Dă-ne înțelepciune, Doamne, și pune-ne la locul de datorie ca să Te slujim cu credincioșie

până la venirea Ta.

Ascultă-ne, căci Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

După părerea mea, Cartea Efesenilor este una din cele mai importante cărți a Noului Testament

Calvinismul, iese din linie și ne trage într-o parte, iar armianismul ne trage în partea cealaltă; însă Epistola către Efeseni ne conduce pe mijlocul cărării, aducând Biserica într-o poziție corectă

Acum, eu am tipizat-o cu Iosua. Dacă ați observat, Israel a fost scos din Egipt, și există trei etape ale călătoriei lor. Prima etapă a fost părăsirea Egiptului; a doua etapă a fost pustia, iar a treia etapă a fost Canaanul.

Canaanul nu reprezintă Mileniul, ci reprezintă epoca biruitorului, împărțirea biruinței, pentru că în Canaan ei au omorât și au ars cetăți, dar în Mileniu nu va mai fi moarte.

Neprihănirea a fost adusă la suprafață prin credință: ei l-au crezut pe Moise și au părăsit Egiptul, urmându-l. Sfințirea au primit-o când au urmat Stâlpul de Foc și s-a făcut împăcarea prin mielul jertfit în pustie. Apoi au intrat în țara făgăduită.

Ce este țara făgăduită pentru credinciosul din Noul Testament? Făgăduința este Duhul Sfânt:

„În zilele din urmă, voi turna Duhul Meu peste orice făptură: fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa visuri și tinerii voștri vor avea vedenii.

Chiar și peste robi și peste roabe, voi turna Duhul Meu, în zilele acelea.

Voi face să se vadă semne în ceruri și pe pământ: sânge, foc și stâlpi de fum.” (Ioel 2.28-30).

După ce a citit acest text și a predicat, Petru a spus în ziua Cincizecimii:

„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor...” (Fapte 2.38).

Acum priviți. Înainte de trecerea Iordanului, Iosua a dat următoarea poruncă conducătorilor oștirii: *„Treceți prin mijlocul taberei și spuneți poporului: „Sfințiți-vă*

și curățiți-vă hainele! Nici un bărbat să nu se apropie de nevasta lui, căci peste trei zile veți vedea slava lui Dumnezeu.”

Vedeți? A fost nevoie de o pregătire pentru a intra în posesia făgăduinței pe care Dumnezeu i-o dăduse lui Avraam: că sămânța lui va stăpâni pentru totdeauna Palestina. Ei trebuiau să rămână pentru totdeauna în această țară.

Deci, ei au venit în țara promisă în trei etape, acest lucru fiind un simbol perfect pentru Noul Testament.

Eu nu sunt de acord cu gândirea unora dintre voi. Unii dintre voi, nazarinii, Biserica lui Dumnezeu și așa mai departe, priviți simbolurile și nu vă lăsați înșelați. Cercetați ca să vedeți dacă se întâmplă totul corect, pentru că dacă în călătoria Israelului au fost trei etape, înseamnă că și în călătoria noastră trebuie să fie tot trei etape.

Astfel, noi suntem neprihăniți prin credință, crezând în Domnul Isus părăsim Egiptul și ieșim afară. Apoi suntem sfințiți prin jertfa Sângelui Său, spălați de păcatele noastre și devenim străini și călători, pornind în căutarea unei Țări, a unei Cetăți care vine, a făgăduinței.

Așa a făcut Israel în pustie. Ei erau străini și călătoreau zi și noapte, neavând nici un loc de odihnă, pentru că trebuiau să urmeze Stâlpul de Foc. Dar în final au ajuns în țara făgăduită și s-au așezat acolo.

La fel se întâmplă și cu credinciosul. Mai întâi devine conștient și recunoaște că este păcătos. Apoi, prin faptul că crede în Isus Hristos, este botezat și pus deoparte. Prin aceasta, devine neprihănit prin credință și moștenitor, având pace cu Dumnezeu. Ați reținut? Prin botezul în Numele lui Isus Hristos, el este admis în călătorie și devine străin și călător. Spre ce călătorește? Spre făgăduința dată de Dumnezeu.

Israelul nu primise încă făgăduința, dar se afla în călătorie. Vă rog să înțelegeți ce vreau să spun, căci acolo ați dat faliment voi, nazarinii, sfinții pelerini, și așa mai departe. deoarece atunci când a ajuns la Cades-Barnea, Israelul a trimis iscoade și ele au spus: „Țara este mare și frumoasă...” Dar unii dintre ei au venit înapoi și au zis: „Noi nu o putem lua, pentru că cetățile sunt împrejmuite, și așa mai departe.”

Doar Iosua și Caleb au spus: „*Noi suntem mai mult decât în stare s-o cucerim.*” Poporul credea în două lucrări ale harului: în neprihănire și sfințire, dar nu au putut merge mai departe. Și ascultați, toată generația aceea a pierit în pustie.

Dar doi dintre ei au trecut în țara promisă, au adus cu ei dovada că era o țară bună și au spus: „*Noi suntem mai mult decât în stare s-o luăm, pentru că așa a promis Dumnezeu.*”

În loc să meargă înainte, să primească Duhul Sfânt, să vorbească în limbi, să primească puterea lui Dumnezeu, botezul Duhului Sfânt, semne, minuni, miracole, s-au gândit că aceasta va sparge tradiția și învățătura lor. Și ce li s-a întâmplat? Au pierit înainte de-a intra în țară! Acesta este adevărul.

Dar credincioșii, Caleb și Iosua s-au echipat, s-au dus înainte în promisiune, s-au dus înainte în țară, au luat țara și au stat jos, au luat-o în stăpânire.

Noi nu ne oprim la neprihănire și sfințire, ci mergem înainte la botezul Duhului Sfânt. Să nu ne oprim la credința în Domnul Isus Cristos și la botez. Să nu rămânem pe loc după ce El ne-a curățat de viața păcătoasă, ci să presăm înainte ca să intrăm în făgăduința botezului cu Duhul Sfânt.

Nu uitați că Petru a spus în ziua de Rusalii: „*Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru.*” (Fapte 2.39).

Asemenea lui Iosua, Efeseni ne arată poziția pe care trebuie s-o avem. Observați că după ce a cucerit țara, Iosua a împărțit-o: „Efraim aici, Manase acolo, acesta aici, Gad acolo, Beniamin aici.” El le-a împărțit țara.

Și priviți! Oh, aceasta arde în inimile noastre! Pe când se aflau în durerile nașterii, mamele acelea evreice le-au dat copiilor lor chiar numele care erau în legătură cu poziția pe care aveau s-o ocupe semințiile lor în țara făgăduită. Oh, este un studiu mare! Dacă am încerca să intrăm în detalii, ne-ar lua ore în șir. Într-o zi, când biserica noastră va fi reparată, mi-ar place să vin și să iau o lună sau două ca să vorbim despre aceste lucruri. Priviți! Când acea mamă se afla în durerile nașterii, a strigat: „Efraim!”, poziționându-l într-o țară a uleiului. Astfel, fiecare și-a primit partea în funcție de binecuvântarea care i-a fost dată.

Fără să știe aceasta, după ce au intrat în țara promisă, Iosua a dat la fiecare om,

prin inspirație, condus de Duhul Sfânt, exact proprietatea care-i fusese făgăduită la naștere.

Oh, Dumnezeu aduce durerile nașterii peste Biserica Sa! Uneori, aceste dureri sunt foarte puternice, iar atunci biserica suspină și geme sub prigoana lumii din exterior, așteptându-L pe Domnul Isus și făgăduința Duhului Sfânt, care este la fel de reală pentru noi cum a fost la Cincizecime. Când ei sunt născuți și poziționați în Împărăția lui Dumnezeu, Duhul Sfânt a așezat în biserică, pe unii apostoli, pe unii profeți, pe unii învățători, pe unii evangheliști și pe unii păstori. Apoi, El a dat vorbirea în limbi, interpretarea limbilor, cunoștință, înțelepciune, daruri de vindecare, tot felul de minuni, etc.

Spun aceasta pentru că întotdeauna credincioșii încearcă să ia locul altuia. Să nu faceți aceasta! Dacă sunteți din Manase, voi nu puteți să creșteți niciodată grâu în colțul lui Efraim, ci trebuie să mergeți în locul vostru în Hristos și să-l luați. Oh, totul devine mai adânc și mai bogat când ajungem aici, pentru că Dumnezeu pune în biserică pe unul să vorbească în limbi, pe altul... Desigur, noi am fost învățați de multe ori că trebuie să vorbim toți în limbi, ceea ce este greșit, pentru că nu toți trebuie să facem aceasta. Ei nu făceau toți același lucru, ci fiecare avea chemarea lui.

Fiecare bucată din țară a fost rânduită și împărțită prin inspirație. Eu pot să vă arăt cu Scripturile că el i-a așezat exact unde trebuiau să fie poziționați, pentru că jumătate din două seminții trebuiau să rămână dincolo de râu, după cum au strigat mamele lor când i-au născut, fiecare loc fiind hotărât mai dinainte.

Dar dacă sunteți înăuntru nu înseamnă că sunteți scutiți de luptă. Voi aveți de luptat pentru fiecare centimetru de pământ pe care stați. Vedeți, Canaanul nu reprezintă marele Cer, pentru că încă este război, necazuri, ucideri, lupte, și așa mai departe. Dar el ne arată că trebuie să fie o umblare desăvârșită.

Aici cade biserica astăzi, în umblarea ei. Știți că comportarea voastră poate să oprească pe cineva să fie vindecat? V-ați gândit că purtarea voastră greșită, păcatele nemărturisite ale credincioșilor, pot determina această biserică să cadă amarnic? În Ziua Judecății veți fi responsabili pentru fiecare lucru mic pe care-l faceți. Oh, voi ziceți: „Stai puțin, frate Branham!” Ei bine, este Adevărul, așa că gândiți-vă la aceasta!

Când Iosua a intrat în țară, Dumnezeu i-a dat o făgăduință. Gândiți-vă, să lupte o

campanie întreagă fără să piardă un om, fără nici o zgârietură, fără să aibă nevoie de nici o îngrijire, nici măcar de un pansament pentru un deget. Amin.

Vedeți? Dumnezeu le-a zis: „Țara este a voastră! Duceți-vă și luați-o!” Gândiți-vă la o campanie de luptă! Acolo nu exista Crucea Roșie și nimeni nu a fost rănit!

Ei i-au omorât pe Amoriți și pe Hetiți, și n-au avut nici un rănit între ei până când a venit păcatul în tabără. Dar când Acan a luat acea manta babiloniană și acea placă din aur, și le-a ascuns sub cortul lui, în ziua următoare ei au pierdut treizeci și șase oameni. Atunci Iosua a strigat: „Opriți-vă! Așteptați o clipă, pentru că este ceva greșit. Vom vesti șapte zile de post, pentru că Dumnezeu ne-a făgăduit că nici unul dintre noi nu va fi vătămat în luptă până când vrăjmașii vor fi puși la picioarele noastre. Undeva este ceva greșit, pentru că aici zac treizeci și șase de bărbați morți. Ei sunt frați israeliți și sunt morți!”

De ce mor oameni nevinovați? Din cauză că un om a pășit afară din linie. Vedeți motivul pentru care trebuie să învățăm acest lucru? Biserica trebuie să fie aliniată cu Cuvântul lui Dumnezeu, aliniată cu Dumnezeu și aliniată unul cu altul, umblând perfect drept, sincer și corect înaintea oamenilor și temându-ne de Dumnezeu. Faptul că un om a furat o haină și a făcut ceva ce nu trebuia să facă, a luat viața a treizeci și șase oameni! (Iosua 7.5).

Iosua a adunat poporul și a spus: „Ceva este greșit! Dumnezeu a dat o făgăduință, dar între noi este ceva rău!”

Fraților, dacă în mijlocul nostru sunt aduși bolnavi și nu se vindecă, trebuie să se adune toată biserica și să avem un post serios, pentru că cineva este greșit. Dumnezeu a făcut o promisiune și dacă a făcut-o, El o împlinește.

Iosua a vestit un post, după care au tras la sorț și au aflat vinovatul, iar Acan și-a mărturisit păcatul. Apoi, au omorât toată familia lui Acan. I-au ucis cu pietre, au ars totul, iar pe locul acela au ridicat un morman mare de pietre, ca aducere aminte. După aceea, Iosua a continuat lupta și a cucerit țara fără nici o rană sau zgârietură. Acolo sunteți voi.

Într-o zi, el a avut nevoie de puțin timp în plus. Soarele mergea în jos spre asfințit și ei nu puteau lupta prea bine în timpul nopții. Atunci, marele luptător Iosua, unsul lui Dumnezeu, așezat, poziționat în țară, asemenea efesenilor, a zis: „Oprește-te soare!” și soarele a stat liniștit timp de aproape o zi, până când Israelul a biruit.

Vedeți?

Acum, Cartea Efesenilor ne-a așezat pozițional în Hristos, cum a făcut cu ei în Țara Sfântă. Dar noi nu suntem așezați în Țara Sfântă, ci în Duhul Sfânt!

Acum să citim un Cuvânt, ca să vedem cum este desăvârșită biserica.

„Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu...”

Oh, îmi place aceasta! Pavel a fost făcut apostol de către Dumnezeu. Nu bătrânii și-au pus mâinile peste el, nu episcopii l-au trimis undeva, ci Dumnezeu l-a chemat și l-a făcut un apostol.

„Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, către sfinții care sunt în Efes și credincioșii în Hristos Isus.”

Priviți cui se adresează Pavel aici, nu celor necredincioși, ci Bisericii, *„celor sfinți și credincioși în Hristos Isus.”*

Dacă vreți să știți cum ajungem în Hristos Isus, deschideți Biblia la 1 Corinteni 12, unde scrie: *„Căci printr-un singur Duh, am fost botezați ca să alcătuim un singur trup.”* (v. 13). Cum? Botezați cu ce? Cu Duhul Sfânt. Nu prin botezul cu apă, oameni din Biserica lui Cristos, ci printr-un D-U-H cu majuscule, printr-un singur Duh. Nu printr-o strângere de mână, printr-o scrisoare, nu printr-o stropire, ci *„printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un Trup”*, posesia noastră, Țara pe care ne-o dă Dumnezeu ca să trăim în ea, Duhul Sfânt. Așa cum a dat Canaanul la Evrei, nouă ne-a dat Duhul Sfânt. *„Printr-un singur Duh noi toți suntem botezați într-un singur Trup.”* Ați reținut?

Acum, el îi vorbește Israelului spiritual care a cucerit țara. „Oh, nu sunteți bucuroși că ați ieșit afară din usturoiul Egiptului? Nu sunteți bucuroși că sunteți afară din pustie?” Amintiți-vă, că ei au mâncat mană, hrana Îngerilor din Cer, până când au trecut dincolo în țară, iar când au trecut dincolo în țară, mana a încetat să cadă și ei au mâncat din grâul vechi al țării pentru că erau maturi.

Voi nu mai sunteți bebeluși ca să doriți laptele curat al Evangheliei, nu mai doriți să fiți alăptați, nici să fiți dădăciți, bătuți pe umăr și lămurți să veniți la biserică, ci ați devenit creștini maturi și sunteți pregătiți să mâncați Hrană tare. Voi sunteți gata să înțelegeți ceva adânc și bogat. Oh, noi vom intra în aceste lucruri care au fost ascunse de la întemeierea lumii!

Pavel a zis: „Acum că ați venit la aceasta, mă adresez vouă.” Nu celor care au părăsit Egiptul, nu celor care sunt încă în călătorie, ci celor care sunt în țara promisă și au primit promisiunea. Câți ați primit promisiunea Duhului Sfânt? Oh, nu sunteți bucuroși că sunteți în Țară și mâncați vechiul grâu, lucrurile tari ale lui Dumnezeu și că aveți o înțelegere mai clară? Minte voastră duhovnicească este total neîntinată. Voi știți exact Cine este El; știți exact Ce este El, știți exact unde mergeți; știți exact totul despre El. Voi știți în Cine ați crezut și sunteți convinși că El este în stare să țină ce i-ați predat, până în Ziua aceea. Unor astfel de oameni se adresează Pavel când spune: „...către cei sfinți și credincioși în Hristos Isus...”

Biserica să repete aceasta. Cum ajungem în Hristos? Prin atașare la biserică? Nu. Prin trecerea numelui într-o carte? Nu. Prin scufundare? Nu. Cum ajungem în Hristos? Printr-un singur Duh Sfânt noi toți suntem botezați într-o promisiune, Trupul, și suntem părtași la tot ce este în Țară. Amin!

Oh, cât iubesc aceasta! Dacă nu aș fi răgușit, aș putea striga. Doamne, când ajung în această Țară, ea este a mea! Sunt acasă; sunt în Canaan. Sunt supus în orice vrea Dumnezeu să mă folosească; merg pe terenuri sfinte, sunt un fiu al Împăratului, îmbrăcat și pregătit. Am ieșit din Egipt, am venit sus prin Țara promisă, am rezistat la încercări, am trecut Iordanul în această promisiune binecuvântată. Oh, cum am luat-o? Printr-un singur Duh. Cu mine a lucrat în același fel cum a lucrat cu Pavel și cu voi toți. Printr-un singur Duh noi toți suntem botezați. Nu stropiți, nu stropiți puțin, ci scufundați sub, pentru că trebuie să înotăm în Duhul Sfânt. Aceasta este promisiunea.

Iosua al nostru este Duhul Sfânt. „Iosua” înseamnă „Isus Salvatorul.” Duhovnicește, Duhul Sfânt este pentru noi ceea ce a fost firește Iosua pentru Israel: El este marele nostru Conducător, puternicul Luptător. Și așa cum a fost atunci cu Iosua, astăzi Dumnezeu este cu noi, prin Duhul Sfânt, purtându-ne înaintea. Iar dacă păcatul intră în tabără, Duhul Sfânt poruncește: „Opriți-vă! În biserică este ceva greșit!”

Oh, nu puteți vedea că acum avem prea mulți fii ai lui Chiș? Prea mulți Sauli vin din seminare și școli teologice, și merg afară învățând aceste lucruri perverse, așa cum spune Biblia că vor face. Ei nu au credință, se despart de voi, nu au părtășie cu voi și așa mai departe, au o formă de evlavie și tăgăduiesc Puterea Lui. Depărtați-vă de ei, pentru că nu știu de unde vin și nici încotro merg.

Spun și eu ca fratele Both Cliborn, un bun prieten de-al meu, care zice: „Dacă în lumea aceasta există ceva nelegitim, neoriginal sau, mai clar, necreat de Dumnezeu, acela este catârul. Catârul este cel mai josnic animal. El nu știe ce este și nu se poate reproduce. Un catâr nu se poate împreuna cu un alt catâr pentru a naște un alt catâr; este terminat. El nu-și cunoaște tatăl și nici mama, deoarece este o încrucișare între un măgar și o iapă. Acest animal nu a fost creat de Dumnezeu. El nu a făcut niciodată așa ceva, ci a spus: „...*fiecare să se înmulțească după soiul lui...*” (Geneza 1.11). Catârul este un cal care încearcă să fie măgar sau un măgar care încearcă să fie cal, și aceasta pentru că nu știe ce este. Este cel mai viclean animal dintre toate câte există și nu puteți avea nici un pic de încredere în el.

Așa sunt și mulți oameni în biserică. Ei nu știu cine este tatăl lor, nu știu cine este mama lor. Singurul lucru pe care îl știu este: „Sunt prezbiterian, metodist, baptist, pentecostal, sau ceva de felul acesta. Ei nu știu de unde vin. Voi puteți striga cât vreți la un catâr bătrân, pentru că nu se va sinchisi să vă ia în seamă. Își va ciuli urechile mari și va privi în partea cealaltă. Vedeți? Voi puteți să le predicați toată noaptea, pentru că nu vor ști nici un pic mai mult decât au știut când au intrat înăuntru. Nu vreau să fiu dur, dar acesta este adevărul.

Dar este un lucru bun pe care îl pot face, ei sunt lucrători bun. Oh, ei lucrează, lucrează, lucrează și lucrează. Aceasta îmi aduce în gând un grup din acești armenieni care încearcă să lucreze întotdeauna în calea lor spre cer. Acesta este adevărul, un catâr. „Oh, Societatea de Ajutorare a doamnelor organizează o serată ca să-l plătească pe predicator. În cadrul ei vom avea dans și de toate.” Este numai muncă, muncă, muncă, muncă, muncă, muncă, muncă. Dar pentru ce lucrează ei?

Dacă-i întrebi: „Ați primit Duhul Sfânt de când ați crezut?”, ei își ciulesc urechile pentru că nu știu unde aparțin.

„Ce vrei să spui cu aceasta? Ce este Duhul Sfânt? Eu n-am auzit niciodată de așa ceva. Oh, trebuie să fii un fanatic!”

Vedeți? Ei nu știu cine sunt tatăl și mama lor, și trebuie să-i bateți tot timpul, orice faceți; să-i bateți ba pe o parte, ba pe partea cealaltă. De ce? Pentru că așa este un catâr bătrân.

Dar vă spun: cu un cal pur sânge nu este nevoie să faceți așa ceva. Este suficient să pocniți numai o dată din bici și va porni imediat. El știe ce face. Oh, cât de

frumos este să călărești un cal de rasă pură! Trebuie să-i zici doar: „Haide, băiete!”, apoi ar fi bine să te ții tare pentru că va lăsa șaua în aer.

Așa sunt și creștinii adevărați, de rasă. Aleluia! Dacă le zici: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, apoi veți primi darul Sfântului Duh”*, se duc cât pot de repede la apă. Ei nu au liniște nici ziua, nici noaptea, până când nu primesc Duhul Sfânt. De ce aceasta? Pentru că un creștin adevărat știe cine este Tatăl lui. Vedeți, este nevoie de doi ca să se nască un copil, este nevoie de tată și de mamă, dar catârul nu știe cine este tatăl și mama lui. Dar noi știm cine este Tata și Mama, pentru că am fost născuți din Cuvântul scris al lui Dumnezeu și confirmat de Duhul. Petru a spus în Ziua Cincizecimii: *„Dacă vă veți pocăi și veți fi botezați în numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre, veți primi darul Duhului Sfânt.”* (Fapte 2.38).

De îndată ce un creștin adevărat, născut din nou (Oh, vai!), primește Cuvântul, primește Duhul Sfânt. Întrebați-l atunci ceva, fiindcă știe unde stă!

„Crezi în vindecarea divină?”

„Amin.”

Puneți întrebarea aceasta la un catâr, la un catâr religios: „Ah, nu știu! Doctorul Jones a spus odată...” Aha! Ei merg pe urmele lui Saul. Vedeți? „Oh, nu știu! Biserica mea nu este sigură pe Aceasta.”

Oh, frate, dar un bărbat și o femeie care sunt născuți din nou știu atât de sigur că au primit Duhul Sfânt cum este sigur că este dat un Duh Sfânt.

Femeia de la fântână l-a zis lui Isus: *„Noi ne închinăm pe muntele acesta, iar evreii se închină la Ierusalim.”*, dar El i-a răspuns: *„Femeie, ascultă Cuvântul Meu! Vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în Duh și Adevăr.”* (Ioan 4.20-22).

Cuvântul Tău este Adevărul, și fiecare om care citește Biblia și crede fiecare Cuvânt pe care Îl spune Biblia, Îi urmează instrucțiunile și primește același Duh Sfânt pe care L-au primit ei, în același fel cum L-au primit ei, cu aceleași rezultate pe care le-au avut ei, cu aceeași putere pe care au primit-o ei când L-au primit, știe Cine este Tatăl și Mama lui. El știe că este spălat prin Sângele lui Isus Cristos, născut din Duhul și umplut cu ungera lui Dumnezeu; el știe unde stă. Sigur că da!

El este în Canaan și știe de unde vine. Acesta este un creștin real. Dacă-l întrebați: „Ai primit Duhul Sfânt de când ai crezut?”, el va răspunde: „Amin, frate!”

Zilele trecute am stat lângă o sfântă de nouăzeci și doi de ani care vorbea cu păstorul ei de optzeci de ani.

I-am zis:

„Bunico...”

„Da, fiule”, a răspuns ea cu o față plină de lumină.

„Cât timp este de când ai primit Duhul Sfânt?”

„O, slavă lui Dumnezeu”, a răspuns ea. „Sunt cam șaiszeci de ani de când L-am primit.”

Dacă această femeie ar fi fost un catâr, mi-ar fi răspuns: „Păi, stai puțin! Eu sunt confirmată și stropită de când eram... Am fost primită în biserică și am carnet de membru.” Oh, îndurare! Ei nici măcar nu știu unde aparțin.

Dar ea știa de unde vine dreptul ei de întâi născut, pentru că a fost născută din apă și din Duh; pentru că a fost spălată prin apa Cuvântului lui Dumnezeu.

Acum priviți cui îi este adresată această epistolă: „...cătref sfînții și credincioșii în Hristos Isus.” Îmi ia cam mult timp, dar mă voi grăbi... Vă place? Oh, aceasta vă spune unde suntem noi, dar nu o putem termina într-o singură seară. Ne-ar trebui o lună sau poate chiar două luni, seară de seară, ca să putem cerceta Cuvânt cu Cuvânt și să comparăm totul cu Istoria ca să vă arătăm că Acesta este Adevărul.

Să mai citim o dată **versetul 1**:

„Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu (nu a omului), către sfînții care sunt în Efes și (conjuncție) credincioșii în Hristos Isus...”

Aceasta înseamnă că ei erau cei chemați afară, cei puși deoparte și umpluți cu Duhul Sfânt; cei ascunși în Hristos Isus.

„Vouă, vă adresez această scrisoare, preaiubiții mei.”

Oh, mă gândesc că acum el este împreună cu ei deoarece, după cum știți, acel

apostol bătrân a fost decapitat. Eu am stat lângă locul unei i-au tăiat capul. Dar, oh, capul lui este pe acel trup nou și nu mai poate fi tăiat niciodată din nou. Chiar acum, când citesc aceste rânduri, acest apostol se află acolo sus alături de ai Săi.

„...către sfinții și credincioșii în Hristos Isus.”

„Printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați în acest Trup.”

Acum priviți: ***„Har și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos.***

Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări (Oh, auzi aceasta, Charlie?), ***în locurile cerești, în Hristos.”***

Aceasta înseamnă că nu numai câțiva dintre apostoli, și câțiva din timpul acela, au avut parte de aceste binecuvântări, ci El ne-a binecuvântat și pe noi cu toate binecuvântările spirituale. Duhul Sfânt, care S-a coborât în ziua de Rusalii, este același Duh care este prezent și în seara aceasta aici. Duhul Sfânt care a făcut-o pe Maria să strige, să vorbească în limbi și să aibă un timp minunat de bucurie, este același Duh Sfânt care se află aici în seara aceasta. Este același Duh Sfânt care l-a întâlnit pe Pavel pe corabia aceea veche și gata să se scufunde, când timp de paisprezece zile și paisprezece nopți, nu au văzut luna, stelele și soarele, și când se părea că pe fiecare val stătea câte un diavol care zicea jubilând: „Acum te am în mâinile mele, bătrâne! Te voi îneca!”

Când s-a dus însă să se roage, Pavel a fost vizitat de un Înger care i-a zis: *„Nu te teme, Pavele; tu trebuie să stai înaintea cezarului, așa că vaporul va naufragia pe o insulă, dar nu va muri nimeni. Du-te și mănâncă liniștit, pentru că totul se va termina cu bine.”*

Astfel, Pavel a stat în fața marinarilor, cu mâinile și picioarele în lanțuri și le-a zis: *„Oamenilor, fiți fără teamă, căci un înger al Domnului, al cărui slujitor sunt, a stat lângă mine și mi-a zis: „Nu te teme, Pavele.”* (Fapte 27.20-26). Același Duh Sfânt este aici în seara aceasta, același Duh al lui Dumnezeu *„ne binecuvântează cu tot felul de binecuvântări duhovnicești în locurile cerești.”*

Oh, să ne oprim încă un minut aici.

„În locurile cerești...” Nu undeva afară, ci în locurile cerești. *„În locurile cerești”,*

aceea este poziția credinciosului. Deci, eu m-am rugat, voi v-ați rugat, această biserică s-a rugat cu stăruință și suntem gata pentru Mesaj; ne-am adunat împreună ca sfinți chemați afară, botezați cu Duhul Sfânt, umpluți cu binecuvântările lui Dumnezeu, chemați, aleși și puși împreună în locurile Cerești. Acum, noi suntem cerești în sufletele noastre, iar duhurile noastre ne-au adus într-o atmosferă cerească. Oh, frate!

Acolo sunteți, într-o atmosferă cerească! Oh, ce s-ar putea întâmpla în seara aceasta dacă am sta aici într-o atmosferă cerească, iar Duhul Sfânt s-ar mișca peste orice inimă care a fost înnoită și a devenit o făptură nouă în Cristos Isus? Tot păcatul este sub Sânge, de aceea, stăm în locurile cerești în deplină închinare și cu mâinile și cu inimile ridicate spre Dumnezeu. Ați stat cândva într-un asemenea loc? Oh, aș sta acolo până când aș plânge de bucurie și aș spune: „Dumnezeule, să nu mă lași să mai plec de aici.” În locurile Cerești în Hristos Isus!

Cu ce ne-a binecuvântat El? Cu vindecări divine, cu descoperire, cu cunoștință mai dinainte, cu putere, cu viziuni, vorbiri în limbi, tălmăcirii, cu înțelepciune și cunoștință, cu toate binecuvântările cerești, cu bucurie nespusă și plină de Slavă. Toate inimile sunt pline de Duhul Sfânt, umblă și stau împreună în locurile cerești.

Apoi Duhul Sfânt ar putea cădea peste cineva și să zică: „Așa vorbește Domnul. Du-te în locul cutare și fă cutare lucru.” Și se întâmplă exact așa. (Fratele Branham pocnește de trei ori din degete). Vedeți? „Așa vorbește Domnul, fă un anumit lucru într-un loc anume.” Și totul se întâmplă întocmai. (Fratele Branham pocnește de două ori din degete).

„Ne-a binecuvântat cu binecuvântări duhovnicești în locurile Cerești.” Priviți! După cum ne-a ales...

L-am ales noi pe El sau ne-a ales El pe noi? El ne-a ales. Când? În seara când L-am acceptat? Nu!

„În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce... (În denominațiuni? Nu!), în dragostea Lui...” (Efeseni 1.4). Când ne-a ales Dumnezeu? Când v-a ales Dumnezeu pe cei ce aveți Duhul Sfânt?... **„Înainte de întemeierea lumii.”** Amin. El L-a trimis pe Isus să facă ispășirea păcatelor noastre și să vă cheme la împăcare, la El Însuși, la dragoste. Oh, aș vrea să-mi mai acordați doar câteva minute!

Înainte de a merge mai departe, lăsați-mă să mergem înapoi în Geneza 1.26. O voi relua miercuri. Când Dumnezeu l-a făcut pe om... Înainte de a face El omul, El S-a numit „El- Elah-Elohim”, ceea ce în ebraică înseamnă: „Cel ce există prin Sine Însuși”, pentru că înainte de El n-a existat nimic. El este toată existența care a fost cândva, Cel ce există în El Însuși! El-Elah-Elohim înseamnă „Atotsuficientul, Atotputernicul, Atotcuprinzătorul, Cel ce există în Sine Însuși.” Oh!

Dar în Geneza 2.7, când El l-a creat pe om, El S-a numit „Eu sunt”, „IaHVeH”, adică „Eu sunt Cel ce există în toate, Eu sunt Cel care am creat ceva din Mine Însuși, să fie un fiu al Meu, un dumnezeu amator, un micuț al Meu. ” Glorie! Și ce a creat El? Un fiu, un om după chipul Său. Glorie! IaHVeH l-a făcut pe om un dumnezeu mic. El este Tatăl, iar pe om l-a făcut să fie un dumnezeu mic. Astfel, El nu mai este doar „Cel ce există prin Sine Însuși”, ci „Cel ce există în familia Lui.”

Acum citiți aceea. Noi vom intra în aceea miercuri seara, când avem mai mult timp. Noi avem încă cincisprezece minute și vom... M-am gândit că voi ajunge la un anumit punct, acolo unde suntem sigilați prin Duhul Sfânt promis, dar nu ajungem. Bine.

Când am fost chemați să fim slujitori ai lui Dumnezeu? Când a fost chemat Orman Neville să fie un slujitor al lui Dumnezeu? Oh, Doamne! Aceasta mă clatină. Vă spun, să luăm câteva Scripturi. Aș vrea să luați 1 Petru 1.20. Pat, ia Apocalipsa 17.8, iar eu voi lua Apocalipsa 13. Acum vrem să ascultăm aceasta. Vrei să știi când te-a chemat Dumnezeu să fii creștin. Oh, îmi place aceasta! Aceasta este: „Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” Bine, frate Neville, tu ai 1 Petru 1.20 (Fratele Neville zice: „1.20”). Citește 1.19 și 1.20. Ascultați la aceasta („1.19-20”). Da. (Fratele Neville citește 1 Petru 1.19-20):

„Ci cu sângele scump al lui Cristos, ca un miel fără cusur și fără pată.

El a fost rânduit mai înainte de întemeierea lumii, dar a fost manifestat în aceste timpuri din urmă pentru voi.”

Când a fost rânduit El? Înainte de întemeierea lumii. Frate Pat, citește Apocalipsa 17.8 pentru mine. (Fratele Pat citește Apocalipsa 17.8):

„Fiara pe care ai văzut-o, era și nu mai este. Ea are să se ridice din adânc și va merge la pierzare și locuitorii pământului ale căror nume n-au fost scrise de la

Întemeierea lumii în Cartea Vieții Mielului, se vor mira când vor vedea că fiara era, nu mai este și va veni.”

Cine vor fi înșelați? Cine vor fi înșelați prin această persoană religioasă care seamănă cu Saul? Este atât de înșelătoare și de perfectă încât „dacă ar fi cu putință...”, pe cine ar înșela? (Adunarea răspunde: „aleșii”).

Bine, acum lăsați-mă să citesc Apocalipsa 13.8:

„Și toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris de la întemeierea lumii în Cartea Vieții Mielului care a fost junghiat.”

Când au fost scrise numele noastre în Cartea Vieții Mielului? Înainte de întemeierea lumii când a fost Junghiat Mielul. Când Dumnezeu era IaHVeH, El, Elah, Elohim, Cel ce există de la Sine.

El era ca un Diamant mare, iar în interiorul acestui Diamant erau calitățile Lui: să fie un Salvator, un Vindecător. Ei bine, acolo nu era nimeni să fie salvat, nimeni să fie vindecat, dar atributele Lui produceau aceea. El a știut încă înainte de întemeierea lumii cum Se va descoperi; știa că El Însuși va fi Salvatorul; știa că va veni și se va face trup, că va locui printre noi prin acel trup și că prin rănilor Lui noi vom fi vindecați. În Cartea Lui, El a junghiat Mielul înainte de întemeierea lumii și a scris numele voastre în Cartea aceea înainte de întemeierea lumii. Oh!

Acum fiți atenți! Alegerea mai dinainte se bazează pe cunoștința mai dinainte. În felul acesta s-a făcut alegerea voastră: El a privit la sfârșitul alergării voastre și astfel v-a ales pe fiecare.

Eu am fost un scaiete, am fost născut în păcat, zămislit în necurăție și am venit în lume prin minciună, născut între păcătoși. Tata, mama și toată familia mea au fost păcătoși, iar eu am fost un scaiete. Dar, deodată, am devenit un bob de grâu. Cum s-a întâmplat aceasta? Nu știu. Este alegerea lui Dumnezeu care a hotărât încă înainte de întemeierea lumii ca acest scai să devină un bob de grâu. Astfel, eu știu că sunt un bob de grâu, că sunt mântuit. Cum pot să știu aceasta? Privesc în urmă și văd că El m-a ales cu mult timp în urmă. Prin cunoștința Sa mai dinainte, El a văzut că Îl voi iubi. Astfel, a făcut o împăcare prin Propriul Său Fiu, ca prin El să devin dintr-un scaiete, un bob de grâu. Unde sunt acum? Sunt salvat și umblu prin harul lui Dumnezeu. Spre ce privește alegerea mai dinainte? La destin, la capătul alergării. Unde mă va lua El, unde mă va duce?

Să citim puțin mai departe, apoi vom încheia.

Să citim mai departe:

„În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce în dragostea Lui,

ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale.” (v. 4-5).

Ce a făcut El? Prin cunoștința Sa mai dinainte, ne-a ales ca să ne fie Salvator, El, Cel ce exista prin Sine Însuși, când acolo nu erau nici îngeri, nici altceva, ci exista doar Dumnezeu, Elah, Elohim, Cel ce există prin Sine. Dar în El era atributul de Salvator. Ei bine, dar ce va salva dacă nu exista nimic pierdut? Cunoscând totul, El a știut că acest mare atribut al Său va proiecta ceva acolo afară ca să poată salva. Când a făcut lumea, El a văzut totul și a cunoscut totul mai dinainte. El ne-a văzut pe fiecare și a știut cine Îl va primi. Astfel, a zis: „Singura cale de a salva omenirea este să cobor Eu Însumi jos, să fiu făcut trup; să ia păcatul omului asupra Lui, și să moară pentru el, astfel încât să pot fi Cel care primește Închinarea,” pentru că El este Dumnezeu, Obiectul închinării.

Apoi, a coborât și a luat totul asupra Lui Însuși, iar când a făcut aceasta, El i-a salvat pe cei ce vor să fie salvați. Înțelegeți ce vreau să spun? Prin cunoștința Sa mai dinainte, Dumnezeul infinit care a cunoscut toate lucrurile, a văzut Mielul, L-a junghiat înainte de întemeierea lumii și a pus numele vostru în Cartea Vieții Mielului. El a văzut înșelătoria lui Satan, ce va face el, și a pus numele vostru acolo.

Cine se poate îndoii de aceasta? Aceasta este ce a spus Pavel; este Epistola lui Pavel; este scrierea lui Pavel; este ceea ce a învățat el biserica. Biserica poziționată înainte de întemeierea lumii. Când Dumnezeu v-a născut în durerile nașterii Lui, știind ce veți face, v-a poziționat în propriul Său Trup: să fii o casnică, un fermier, un predicator, un profet, să fii aceasta sau să fii aceea. El v-a pus pozițional. Apoi, am ieșit din terenurile cu usturoi ale Egiptului, prin sfințire, și suntem botezați în Țara promisă.

Promisiunea lui Dumnezeu este Duhul Sfânt. Efeseni 4.30 spune: „Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu prin care ați fost pecetluiți până în ziua răscumpărării voastre.” Dumnezeu a ales biserica și a zis: „Acolo vor fi milioane și milioane care vor umbla foarte religioși, dar vor fi înșelați.” Nu vor fi înșelați doar

acea care au venit dincolo, în Țara promisă, cei ale căror nume a fost scris în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii; ei vin dincolo, în Țara promisă, și se vor bucura de ea.

Mulți oameni se tem că dacă vor primi Duhul Sfânt, Acesta îi va face să aibă un comportament ciudat; se tem că vor plânge sau vor face ceva care-l va determina pe vecinul lor, pe șeful lor, pe prietenul sau prietena lor să râdă de ei.

Dați-mi voie ca înainte de a încheia să vă povestesc ceva despre un bărbat numit David. Pe atunci chivotul Domnului se afla în țara filistenilor, de unde a fost adus într-un car nou, tras de două vaci. Când David a văzut Chivotul venind, a alergat înaintea lui și a început să țopăie, a sărit în jur, a strigat și a dansat. El era împăratul lui Israel! Soția lui a privit pe geam și când l-a văzut acționând atât de ciudat, l-a disprețuit. Păi, ea trebuie că a zis: „Idiotul! Uite cum se comportă, cum își aruncă picioarele în aer, sare în jur și dansează. Parcă este nebun!”

Seara, când David s-a întors în palat, probabil că ea i-a vorbit cam în felul acesta: „O, cât de penibil te-ai purtat, tu, împăratul lui Israel, soțul meu! Cum ai putut face așa ceva?”

Dar David i-a răspuns: „Mâine voi face mai mult decât atât.” Da, domnule. „Oare nu știi că am jucat înaintea Domnului?” David a trecut dincolo. El a fost în Țara făgăduită și a pierdut tot felul său personal și gunoiul lumii, și era foarte fericit pentru că Chivotul a fost readus în cetatea lui.

Oh, unii oameni se tem să primească Duhul Sfânt. Ei se tem că ar putea vorbi în limbi și cineva va zice: „Acum, el este unul dintre indivizii cu limbi.” Ei se tem să vină la biserică și să fie botezați în Numele lui Isus Cristos, pentru că le este rușine de El. Aha! Oh!

Cineva mi-a spus că trebuie să retractez benzile pe care am predicat despre botezul în Numele lui Isus Hristos, dar eu nu voi face aceasta, ci voi înregistra și mai multe, pentru că acesta este botezul biblic. Dacă nu le place ce am făcut ieri, vor vedea ce voi face mâine! Vedeți, aceasta trebuie să faceți, continuați să mergeți înainte! Acest lucru nu are sfârșit pentru că este al Domnului. Acela este Dumnezeu.

Știți ce a făcut Dumnezeu? A privit din Cer și a zis: „*David, tu ești un om după inima Mea!*” David nu s-a rușinat. El era un slujitor al Domnului și l-a iubit pe

Domnul. Era atât de fericit și de plin de bucurie, încât nu se gândea la prestigiul său uman.

Așa cum am spus și în predica de azi-dimineață, suntem atât de fricoși încât preferăm să avem un Saul care să ne învețe și să ne conducă; dorim un Saul de la seminarul teologic, care să ne spună cum să ne facem religia.

Aceea este de partea cealaltă a Iordanului. De partea aceasta, conduce Duhul Sfânt. Aici sunteți afară din murdăria aceea; aici nu vă temeți de ce gândesc alții despre voi; aici sunteți morți, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în... și pecetluită prin Duhul Sfânt. Voi nu vă temeți pentru că locuiți în Canaan și puteți pune grâu bun acolo. Voi sunteți o făptură nouă în Hristos Isus, sunteți destinați pentru Țara promisă.

Frate Collins, îmi amintesc de prima mea adunare pe care am ținut-o în urmă cu vreo treizeci și trei de ani, înainte de a fi ridicată clădirea aceasta. Aveam o adunare mică în cort, dar predicam aceeași Evanghelie și vorbeam despre aceleași lucruri, despre bogățiile de nepătruns ale Cuvântului: botezul în apă în Numele lui Isus Hristos, credința că fiecare Cuvânt este Adevărul, botezul biblic, vindecările divine, puterea lui Dumnezeu, așa cum Îl predic acum, nu am deviat nici un centimetru din El. Dumnezeu mi-a descoperit mai mult din El, iar eu doar continuu să-L aduc înaintea așa cum mi-L descoperă. El nu ia niciodată la o parte ceea ce a fost, ci continuă să adauge mai mult la El.

Îmi amintesc de ziua când vreo cinci sute de oameni stăteau pe malul râului și cântau:

Pe malul Iordanului învolburat

Privesc cu dor spre Canaan,

Țara frumoasă și fericită

Unde este moștenirea mea.

Când voi ajunge pe malul vindecător

Să fiu binecuvântat pentru totdeauna?

Când voi ajunge să fiu

În a Tatălui meu odihnă veșnică?

În timp ce ei cântau această cântare, eu am intrat în râu cu un băiat, ca să-l botez în Numele Domnului Isus Hristos, și am spus: „Tată ceresc, îl botez pe acest băiat pe baza mărturiei lui.” Pe vremea aceea, eu însumi eram un tânăr predicator. Și am continuat: „Doamne, când îl voi boteza pe baza mărturiei lui, în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, umple-l cu Duhul Sfânt.” În clipa aceea, a venit Ceva ca un vârtej de vânt și Luceafărul strălucitor de dimineață a stat acolo, Lumina pe care o vedeți în fotografia de acolo.

Întâmplarea a mers în jurul lumii, sus în Canada și în jur, iar într-un ziar local s-a scris: „O Lumină misterioasă S-a arătat deasupra unui predicator baptist în timp ce boteza un tânăr.”

Cu câteva zile în urmă, când am fost vizitat de doctorul Lamsa, nu știam nimic despre aceasta, iar el mi-a adus o fotografie pe care acum o au și frații. Ați primit fotografia aceea? Este la tine Biblia în care ai fotografia? Bine. Era o fotografie cu vechiul semn evreiesc al lui Dumnezeu care a existat în zilele lui Iov, când Biblia nu era încă scrisă.

Dumnezeu în cele trei atribute ale Lui, nu trei Dumnezei. Un Dumnezeu în trei atribute: Tată, Fiu, și Duh Sfânt, trei slujbe ale lui Dumnezeu în care a lucrat El. Nu trei Dumnezei, ci trei atribute! Acolo era El. Când am fost vizitat de acest bărbat renumit, dr. Lamsa, traducătorul Bibliei, l-am întrebat:

„Ce este semnul acela?”

„Acesta este semnul antic al lui Dumnezeu, dat evreilor, și-L simbolizează pe Dumnezeu în trei manifestări.”

„Ca Tată, Fiu și Duh Sfânt?” am întrebat eu.

S-a oprit, și-a pus ceașca de cafea jos, m-a privit și a zis (Gene, cred că ai fost acolo cu Leo):

„Tu crezi aceasta?”

„Cu toată inima”, am răspuns eu.

Atunci el a spus: „Frate Branham, aseară, pe când mă aflam în adunarea ta, am

văzut darul deosebirii la lucru. Nu am mai văzut niciodată așa ceva, nici în America, nici în țara mea. Americanii nici măcar nu cunosc Scripturile, ci singurul lucru pe care-l știu, este denomi-națiunea lor. Ei habar nu au unde stau, nu știu nimic. Aseară când am stat acolo și am văzut acele lucruri, mi-am zis: „Acela trebuie să fie un profet.” Dar acum, când văd că tu crezi că Tată, Fiu și Duh Sfânt nu sunt trei dumnezei, ci sunt atributele Lui, știu că ești un profet al lui Dumnezeu pentru că altfel, El nu ți-ar fi descoperit aceasta. Acela este un semn desăvârșit.”

După aceea, m-a întrebat:

„Tu ești unitarian?”

„Nu, domnule, nu sunt unitarian. Eu cred că Dumnezeu este Cel Atotputernic și că aceste trei atribute sunt trei slujbe în care ni s-a descoperit același Dumnezeu.”

„Ferice de inima ta”, a spus el. „Într-o zi, îți vei da viața pentru aceasta, pentru că profeții au murit întotdeauna pentru cauza lor.”

„Așa să fie dacă așa îi place Domnului meu”, am răspuns eu.

Oh, acest lucru este perfect adevărat! Eu am spus de multe ori aici, în biserică, așa cum a spus Samuel înainte de alegerea lui Saul: „De ce vreți să vă atașați de o denomi-națiune, să vă legați de o religie, și nu vreți să vă lăsați călăuziți de Duhul Sfânt? De ce nu îl acceptați pe Dumnezeu ca și Conducătorul vostru, ca să fiți binecuvântați de El? Uitați denomi-națiunea voastră! Eu nu spun să nu aparțineți de vreo denomi-națiune, de biserică, aceasta este la aprecierea voastră, dar ceea ce pot spune, este să vă lăsați conduși de Duhul Sfânt, să citiți Biblia și să faceți ce spune Ea. Dumnezeu să vă binecuvânteze.”

Acum, mă întreb dacă este cineva care dorește să treacă prin rândul de rugăciune ca să se facă rugăciune pentru el. Vreți să ridicați mâna, cei care doriți aceasta? Numai unul, doi, trei. Bine. Aș vrea ca ceilalți să nu plecați încă, pentru că înainte de a încheia, doresc să fac un anunț.

La câți vă place să studiați Cartea Efesenilor?

Veniți aici. Câți din voi doresc să studieze împreună cu noi Epistola către Efeseni? Miercuri seara vom face aceasta, iar duminică vrem să studiem poziția bisericii. Poate vom începe chiar de miercuri seara, pentru că aceasta ne interesează pe noi, pe cei din Jeffersonville. Biserica trebuie readusă la poziția inițială și fiecare din

noi este chemat la înfiere pentru că Dumnezeu ne-a așezat ca fii, prin naștere, prin Duhul Sfânt.

Priviți-l pe Iacov, bătrânul proroc orb. El s-a ridicat din pat, și-a chemat fiii și le-a zis: *„Veniți aici, căci vă voi vesti ce vi se va întâmpla în vremurile viitoare.”*

Glorie! Oh, știi că pot părea ciudat, dar dacă ați ști focul care arde în inima mea!

„Veniți, căci vă voi spune unde veți fi în zilele din urmă.” Iar eu vă pot dovedi cu Scriptura și cu harta că evreii se află exact acolo unde a spus Iacov că vor fi în zilele din urmă. Ei n-au fost multă vreme acolo, dar din data de 7 mai 1946, au început să se întoarcă acasă.

În aceeași seară a venit la mine Îngerul Domnului și m-a însărcinat să aduc mesajul lui Dumnezeu.

Prieteni, eu pot să vă dovedesc că atunci când au venit în țară, au făcut-o pe baza prorociei lui Iacov.

Scumpii mei care sunteți bolnavi, poate nu ați venit aici să stați degeaba. Eu sunt fratele vostru și am primit din partea lui Dumnezeu însărcinarea de a mă ruga pentru bolnavi. Nu am puterea de a vindeca, dar am puterea rugăciunii, iar în dimineața aceasta v-am arătat că David avea doar o praștie, dar a spus: *„Știi ce pot face cu praștia aceasta prin puterea lui Dumnezeu.”*

Vedeți? Eu am doar o rugăciune scurtă și mâinile pe care mi le pun peste voi, dar știu ce putere are credința în Dumnezeu. Ceea ce s-a adeverit pentru alții, se va adevăra și pentru voi. Credeți numai și apropiați-vă mai mult.

Când m-am îmbolnăvit ultima dată, aș fi dat totul dacă cineva ar fi venit la mine să-și pună mâinile peste mine. Aș fi prețuit foarte mult acest lucru. Poate și voi vă simțiți așa cum m-am simțit eu și doriți ca cineva să se roage pentru voi. Fie ca Dumnezeu să nu mă lase niciodată să mă retrag din această slujbă, chiar dacă voi fi atât de obosit încât să nu mai pot pune un picior înaintea celuilalt. El să mă ajute să merg înainte ca să mă pot întâlni cu El acolo, în Țara aceea.

Voi, bărbați și femei care sunteți deja în vârstă, care sunteți deja obosiți și aveți părul cărunt, care vă descoperiți ca un trandafir care s-a deschis și-și pierde petalele, voi trăiți numai ca să străluciți spre slava lui Dumnezeu. Dacă vrăjmașul v-a apucat și vrea să vă tragă de aici, eu vin cu praștia lui Dumnezeu, cu credința,

cu darul pe care mi l-a dat El. Dacă ar veni Petru aici, nu ar mai fi nevoie să mă rog pentru voi, iar el v-ar zice: „Tu ești sora Haward, nu-i așa? Ești credincioasă? Crezi? Da? Atunci ai dreptul la toate binecuvântările mântuirii. Soră Haward, te vei face bine!” Desigur, tu vei pleca bucuroasă de aici și vei zice:

„Amin! Așa să fie!”

Mă gândesc că oamenii gândesc cam așa atunci când mă rog pentru ei. De multe ori, am stat aici și i-am întrebat:

„Soră scumpă, scumpii mei, credeți aceasta?” Apoi am zis: „Doamne, dă-le credință ca să poată crede.”

De multe ori mă gândesc că nu mai este nevoie să întreb alte lucruri, ci zic doar:

„Soră Haward, crezi?”

„Da, cred.”

„Bine, soră. Dacă crezi ești moștenitoarea tuturor făgăduințelor lui Dumnezeu, iar pentru că cred aceasta, îmi pun mâinile peste tine.”

De ce fac aceasta? Pentru că Isus nu a spus doar: „Rugați-vă pentru bolnavi!” ci a adăugat: „Puneți-vă mâinile peste ei.” iar dacă facem aceasta, sora va fi vindecată. Atunci ea poate spune: „Totul va fi bine.” Amin. Soră Haward, atunci poți merge acasă și să fii vindecată. Dumnezeu să te binecuvânteze.(Fratele Branham continuă să se roage pentru bolnavi). Amin.

- Amin -